

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 306/2026-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDACTED], [REDACTED], a 2. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], obaja bytom [REDACTED], zastúpených prof. PhDr. JUDr. Marcelou Tittlovou, PhD., LL.M., advokátkou, Bernolákova 492/5, Modra, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B2-4T/23/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. februára 2026 domáhajú vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 20, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a tiež práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-4T/23/2023, formulovania príkazu konať v ich označenej veci bez zbytočných prieťahov a priznania primeraného finančného zadostučinenia v špecifikovanej sume, ako aj náhrady trov konania pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti uvádzajú, že v namietanom konaní, v rámci ktorého bol uznaný vinným a odsúdený pre drogový trestný čin sťažovateľ 2, došlo k zaisteniu veci dôležitej pre trestné konanie, a to špecifikovaného mobilného telefónu patriaceho podľa vyjadrenia sťažovateľov sťažovateľovi 1. Keďže v rámci potrestania sťažovateľa 2 nedošlo k prepadnutiu označeného mobilného telefónu a tento nebol ani jednému zo sťažovateľov vrátený, sťažovatelia sa domáhali jeho vrátenia, resp. vydania rozhodnutia o jeho vrátení, prostredníctvom svojho právneho zástupcu,

ktoré žiadosti neboli úspešné. Sťažovatelia preto adresovali predsedovi mestského súdu 15. júla 2024 sťažnosť na nečinnosť týkajúcu sa vrátenia dotknutej veci.

3. V oznámení sp. zn. 1SprV/118/2024 z 30. júla 2024 predseda mestského súdu informoval sťažovateľov, že boli uskutočnené opatrenia smerujúce k tomu, aby zaistený mobilný telefón, ktorým aktuálne mestský súd nedisponuje, bol mestskému súdu predložený zo strany orgánov činných v trestnom konaní, čo je predpokladom na vydanie rozhodnutia o jeho vrátení. V závere listu predseda mestského súdu, citujúc § 55 ods. 4 Trestného poriadku, konštatoval, že z dôvodu aktívneho konania mestského súdu spočívajúceho v snahe zabezpečiť vec, ktorá má byť vrátená, považuje sťažnosť sťažovateľov na nečinnosť za späťvzatú.

4. Sťažovatelia uvádzajú, že ani ku dňu podania ústavnej sťažnosti k vráteniu predmetnej veci nedošlo, resp. nedošlo ani k vydaniu rozhodnutia o jej vrátení. V takomto stave vidia zbytočné prietahy v konaní, a teda porušenie všetkých ich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

6.1. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prietahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prietahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákolvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

6.2. Podľa § 55 ods. 4 Trestného poriadku ak súd urobí úkony trestného konania uvedené v sťažnosti pre nečinnosť do pätnástich pracovných dní po jej obdržaní a informuje o tom sťažovateľa, hľadá sa na takúto sťažnosť pre nečinnosť ako na vzatú späť, ak tento sťažovateľ v priebehu piatich pracovných dní od doručenia oznámenia nevyhlási, že na svojej sťažnosti pre nečinnosť trvá. O tom ho treba poučiť.

6.3. Podľa § 55 ods. 5 Trestného poriadku o sťažnosti pre nečinnosť uvedenej v odseku 3 musí rozhodnúť senát nadriadeného súdu do piatich pracovných dní od prevzatia veci. Ak

a) zo strany súdu nedošlo k prietahom, sťažnosť pre nečinnosť sa zamietne,

b) je sťažnosť pre nečinnosť opodstatnená, nadriadený súd určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

6.4. Podľa § 55 ods. 6 Trestného poriadku proti rozhodnutiu podľa odseku 5 sťažnosť nie je prípustná.

7. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje

a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

8. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti namietajú nečinnosť konajúceho súdu, keď dosiaľ nebolo rozhodnuté o vrátení zaistenej veci, ktorú nepostihol trest prepadnutia majetku a ktorá má byť vlastníctvom sťažovateľa 1, a teda za uvedených okolností je opodstatnené požadovať, aby bola sťažovateľovi 1 ako oprávnenej osobe vrátená. Je celkom zrejmé, že sťažovatelia požadovaný účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv v rámci namietaného konania mestského súdu uplatnili, avšak nie v celom rozsahu jeho potenciálnej účinnosti, ktorú dotknuté ustanovenia Trestného poriadku poskytujú. Skutkové okolnosti veci jasne svedčia o tom, že mestský súd nenaplnil podmienky, ktoré by umožňovali prijať záver predpokladaný § 55 ods. 4 Trestného poriadku, a teda že urobil úkony trestného konania uvedené v sťažnosti pre nečinnosť do pätnástich pracovných dní po jej obdržaní. Takýmto úkonom, ktorý sťažovatelia uplatnenou sťažnosťou sledovali, bolo prijatie rozhodnutia o vrátení veci oprávnenému, teda sťažovateľovi 1, čo sa nestalo. Sťažovatelia v záujme zabezpečenia plného účinku nimi využitého prostriedku nápravy mohli a mali toto oznámenie napadnúť (v priebehu piatich pracovných dní od doručenia oznámenia vyhlásením, že na svojej sťažnosti pre nečinnosť trvajú), tak ako to predpokladá § 55 ods. 4 Trestného poriadku, o ktorého obsahu boli v oznámení predsedu mestského súdu riadne poučení. Takýto postup by zabezpečil žiaducu efektivitu, konkrétne to, že by sa ich sťažnosťou mohol riadne zaoberať nadriadený súd, tak ako to predpokladá § 55 ods. 5 Trestného poriadku („ak je sťažnosť pre nečinnosť opodstatnená, nadriadený súd určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu“) a tento by určil lehotu k vydaniu požadovaného rozhodnutia o vrátení dotknutej veci.

9. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti síce preukázali uplatnenie dotknutého prostriedku ochrany ich práv, nepreukázali však, že by ho uplatňovali v plnej miere, tak aby bola dosiahnutá potrebná účinnosť, teda cieľ, ktorý bol jeho uplatnením sledovaný a ktorým bolo vydanie rozhodnutia o vrátení veci. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ústavný súd ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľom ústavný súd odporúča, aby opakovane predmetný prostriedok ochrany práv uplatnili a realizovali ho v rozsahu maximálne spôsobilom k dosiahnutiu sledovaného cieľa.

10. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2026

Peter Molnár
predseda senátu